

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci stěžovatele **Y. M.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Slavíkem, advokátem se sídlem v Praze, Hybernská 9, za účasti **Ministerstva vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2003, č. j. 6 Az 72/2003 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 23. 9. 2002, č. j. OAM 1768/VL-07-ZA04-2001, nebyl stěžovateli podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl, a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona, neboť dle správního orgánu bylo v řízení nepochybně prokázáno, že pronásledování, na které v průběhu řízení poukazuje stěžovatel, není namířeno pouze vůči jeho osobě, ale stejnou měrou jsou ohroženi všichni obyvatelé určité oblasti. Nesplňuje tedy zákonné podmínky pro udělení azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel opravný prostředek, o kterém rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem, v němž uvedl, že neshledal žádné pochybení správního orgánu, skutková zjištění, která tento orgán učinil, byla dostatečná, rozhodnutí obsahovalo rozsáhlé zdůvodnění a právní závěry v něm učiněné odpovídají zjištěnému skutkovému stavu, proto žalobu zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatel namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, tedy důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel je toho názoru, že byl ve své vlasti bezprostředně vystaven pronásledování a ohrožení života. Proto byl nucen uprchnout. V případě návratu do Alžírska má vážnou obavu, že by mu hrozilo nebezpečí. Domnívá se tedy, že soud nevyčerpal všechny možnosti ke zjištění skutečného stavu. Z těchto důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

Ze správního spisu, který soudu předložil účastník řízení, vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Stěžovatel podal dne 24. 3. 2002 návrh na zahájení řízení o udělení azylu. Dne 14. 5. 2002 byl se stěžovatelem veden, v arabském jazyce za účasti tlumočníka, pohovor k důvodům návrhu na zahájení řízení o udělení azylu na území České republiky, ze kterého byl vyhotoven protokol. Stěžovatel v něm uvedl, že ve své vlasti dostával vyděračské dopisy. V nich stálo, že když do určité doby nezaplatí 400 000,- dinárů nebo nebude spolupracovat s odesílateli, bude zabit. Z obav o svůj život opustil Alžírsko. Dále uvedl, že podobné dopisy dostávali všichni, kteří mají nějaký podnik, jeho postavení nebylo v ničem výjimečné.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatel uvádí jako právní důvod kasační stížnosti ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je třeba se nejprve vyjádřit k dopadu tohoto ustanovení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní závěr, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen. Takové pochybení Nejvyšší správní soud v napadeném rozhodnutí městského soudu neshledal. Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že obdržel do vlastních rukou několik výhružných dopisů, přičemž i když takovéto dopisy obdrželo hodně dalších lidí, konkrétně on byl bezprostředně vystaven pronásledování a ohrožení života a z tohoto důvodu byl nucen uprchnout ze své země. Nejvyšší správní soud shledává toto tvrzení stěžovatele zcela nekonkrétním, neboť neuvádí žádnou okolnost, která by svědčila jeho domněnce, že právě on byl bezprostředně vystaven pronásledování, když stejným jevem byla ohrožena celá skupina dalších lidí. Nejvyšší správní soud zcela ve shodě s Městským soudem v Praze konstatuje, že za pronásledování je nutno považovat pouze takové ohrožení života či svobody, které je trpěné, podporované či prováděné státní mocí, nikoliv takové negativní jevy, které státní orgány cíleně potírají a čelí jim. Ze zprávy o dodržování lidských práv za rok 2000 vydané Úřadem pro demokracii, lidská práva a práci Ministerstva zahraničních věcí Spojených států v únoru 2001, která je součástí spisu, je zřejmé, že se vládní bezpečnostní aparát snaží této situaci čelit a že v současné době došlo k určitému zlepšení. Vzhledem k těmto okolnostem soud konstatuje, že stěžovatel nesplňuje podmínku pronásledování tak, jak je uvedena v ust. § 12 písm. a) i b) zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s právními závěry učiněnými správním orgánem i městským soudem, na jehož podrobné a výstižné odůvodnění napadeného rozsudku rovněž odkazuje. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Další účastník nárok na náhradu nákladů řízení nevznesl, proto mu ho soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. 2. 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu